

קול בצדו השני של קו הטלפון היה בטוח ואיתן, גם אם לא יכול להסתדר את השים הרובוט שחלפו מאו והתרחשו האירופים. "את יכו' לה להציג את בני משפטו של יאיר פلد," אמר בשולה מי שירה בסוף שנות הח' מישם קץ' כביר ביפוי דרום. "דוחיו אינס בין הח'ים, ואני אומר את זה בוראות של מה' אהוו". הוא סירב שיזווה בשם, כמו קצינים וחיילים אח' רים שידרו על וויסול רוצחיו של פلد והתראיינו לכתבה זו, גם הוא מאמין שמעשים שהתקבלו בט' בעיות בשנים שלאחר קום המדינה והושבשו מז' בקשר שתפקידו, עלולים להעיר כוים מרבצם. אלומ' אונט בתפקידו של שר' ישראל הצעיר רה, החרורה באמונה בצדקה רדכה, זו נאה גם התקופה של מלידה אגדות כמו יאיר פلد. רצ'י חתו בלילה שבין 6-7 בפיטמבר 59, הכה את ישראל בהלם. כוורות ואישות בעיתונים ריוויז' ישראל גופתו של מפקד סיירת צנחנים, שר' בים סברו שקרץ' מוחמור של רמטכ'לים. אלפים השתתפו בהלוויתו של מי שהיה פנה העזירים והאמיצים של ישראל: בן קיבוץ יגור, קצין גערץ שלא האמין בפקודות וראה את עצמו כמנך ולא מכפה', איש טהה ומוש שפץ דרכים מוכבות במדבר, אסם בעל מעור ורגישת, שפרץ דרכים במחשכה הצעירית כשלג גלים ואפנאים כי' עיליות מבעצית. טנה את בלב פיקד סדן יאיר פلد על הסירට, אך העשייה האינטנסיבית והתוי' רה החתמה לשנים רבות, והפכה אותו למיתוס שע' לי מתהנים דורות של תחומים, עד ימינו.

"יתכן שאירועים כאלה יעקבות רצח, לא היו מתרחשים אלמל' אישיותו יוצאה הרופן. אחר רצחיו, השפה ישאל היפה פניה האה' רימ. לראשונה, מובאות כאן עדויות, לפיהן שני רוצחיו הבוגרים הסגו' על ידי חלקו השבטי שלהם, בתמורה לקבל את אורתות ישראלית - והם חולסו' מדבר, בל' תיעוד ובלי משפט. רשותם הרחץ מעולם לא פוענה, אולם תיק החקירה המ' שטרית שhort לפרסום לבשת מוסך "אארץ" חמישים ששה לאחר שנסגר, מסיע לשופר או רח' על פרשה.

פעלו של פל' הקוקי והטב' לבבותיהם של מי שחיו עברם ורכם, אך היחסות של מותם הוקות לא פחתה בזרעיהם של בכוראים. עונש הקול-קיטבי שהוטל על בני השבט שמקברו באו' הרוצ' חיים - גירוש לטני של מאות שלא שיתפו פעולה עם החקירה - סימן עובה את השלט והריבונות היישואית באבו הפקך של דרום הנגב. גם מקום רצחיו של פلد, בandal' המערבי מזפה רמוון, שי' קילומטרים מגבול מצרים, הם מכנים ערך היום ביחס"כ קבור אידיבט", קבר הקצין.

כמו מאנשי הצבא השבאו ברגע עם חבריהם באotta תקופה והתראיינו לכתבה, חשים שישראל הרחחים וגידוש הכרדים שלא שיתפו פעולה עם חקירת הרצח, היו דרכי פשרה אחת מנ' ריבות, הם יודעים לומר ש' רק פשרה אחת מנ' ריבות, שיהה להזקוק בשעתו, שיכל פשרה של הוותה אינס מתאימים כדי' לחזור אונט. הנקמת היה' ביטוי ללהם שחש בצדקה ובמנשלה נאברנו של מפקד גערץ, וכן ניצל הזרמות ההיסטוריות לארגון החדש של מה' הדמוגרפיה ברום ארץ. אלומ' לבני משפטו של איר ברור היה אז, כמו היום, שאליו הדבר היה תלוי בו, והוא לא היה נתן יד לנ' קמת דם, שככל יישטו היה מתנגד לפעולה ש' תרה את ערכיו הבסיסיים ואת האכפת האדם הייתה נתעה ביה.

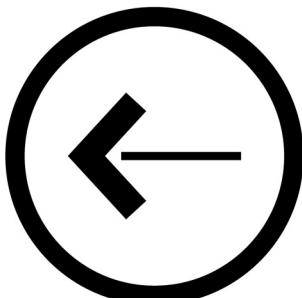
באופניים מיגור לצפת

רבר מעניין קורה סביב מורשתו של יאיר פلد. כל' עותה ארגון מסודר, התגבש ברכות השנים מפעל הנצהה ספונטני המונה מאות אנשים, המכ' טילים ברגל, בג'יפים ובאופניים, בדרכים שפרץ

| עברי שובל |

ראיר נרטו

יאיר פلد היה אגדה של ישראל הצעירה, מפקדה הנערץ של סיירת צנחנים, אדם שכוחו ורוחו שווים בעוצמתם. אך רציחתו בנגב בספטמבר 1959, העניקה למדינה הזדמנות להבהיר לבודאים מיהו בעל הבית. עדויות המתפרסמות לראשונה, חשפות כי רוצחיו הוגשנו לידי צה"ל והוצאו להורג באמצעות המדבר, בלי משפט, במקביל לגירושם של חלק מבני שבטים לסיני. כך עיצב מותו של פلد את מראה הנגב, לא פחות מאשר זאת חייו



גדי מרון, סגן של יאיר: "בבני יגור, הייתה לנו תחושים שהארץ היא ביתה לנו. הרגשנו מלבי הארץ, חוד החנית של העם היהודי, ולמה שלערבים יהיה משהו נגידנו? איפלו יאיר החריף לא שיר עד כמה הוא רחוק מהעיר את המכב לאשורו"



חברי המשק ובקני הצעבא, ואחרון דיבר יאיר. התלבטו היותה קשה, ספר, אך גמלה בו החווילתו והוא מבקש לתתגיים, לא באבתו להוויל הצעבא, אלא כדי ליכר ולסירר במקומות חרישם וגיהיהם בארץ, ולחריך וחורים בדר羞ות. דבריו הם שהכריעו את ההחלטה. הקיבוץ התיר לפילד להתגייס, אך לשנה אחת בלבד, שבסימונה ישוב ליגור.

תרגולי גמלים

יאיר היה היחיד ששליט להסירת לדוחה תיה, שהגיע מוחץ לתשתית הצנחים. "הוא הגיע אלינו ירושה, ביל' כנפי צנחן", נזכר רמי דוד, שהיה חייל בסיסרת. "זה משונה שדרן יגע לצנחים ביל' כנפי צנחנים", הוא צוחק, ליאיר, רוקא היה כנפי צניחה, אך הוא העדריף שלא לענור אתן כי לא האיאן בסמלי טוטוס.

מהור מאוד הבינו היחילים שהוא איננו הדבר השונה היחיר ביאיר. בשיטת הפלוגה הראשונה שכינס, הרהום פלד את חיליו כתשתילה נתן להם את כותת היביר. הספר "דרך יאיר" מספק כי יוסף אגמון הנגולל את ספרו חז'י, מספק כי מספר כי היחילים שתקו, המומים מההורקטריה שניתה עלה עליהם. הראשון שהתעתש, קבל על המיל שמעת הנוקשה ועל הגבלת החופשות. פלד הקשיב בשקט. לאחר שסיימו כולם ליכר, קם ואמר: "בעניין החופשות, יתיכך ואוי טעה. אהשכ בעלך פעם נוספת". זו הימתה הפתעה מוחלטת: מ"פ' ליטית,מושחרר מדרופס פועלות התגמול – היה הייעל אל שורש העניין: "האריות לוויין של כל אחד מכם נתנה ביד, ולכן, לא יכול לקבל את טענותכם כי אתם פולגה מאומנת אליו לכם עוז מה ללימוד... מה שמדאג אותך, זה שלא שמעת מכך אחד דרישת שבשבותה בהן נישאר בבסיס, נצא לדילוגים בוואדיות ובחרוי הנגב, למזמו שבת בסיסים וזבריה עלובה". בסידרת, כך אמר, היה

את סכת הקזונה קיבל עם חניכיו בקורס, שאותו סיים, כמובן, בהצטיינות. השירות בנהיל איכוב אותו – בחטיבה שוה עתה והוקמה לא יותר דבר מרווח הפלמ"ח, שאotta ציפה למצאי. כשבשירות המילואים צצטיין בקורס פקי"ל תלגות, בקי"ש שו ממנוע מפקדיו שיתחנות קבע. הם רואו בו חיל משורת הפיקוד העתיר של זה"ל, אך הקיבוץ התנגד לכך נחרצות, בטענה שעליו להשיק את ישרויה בכית פימי. הוא שב למשך והתמנה לילכו והשיטה הצערה בתנועת הילכון המהווה. המילואים נגידו שהיה ליירקה, וולקה, חד' עם גיורא נגידו שהיה הייל של אייר, והוא כהו המגע מההור מפעל ההנצחה ליאיר. וזה מפעל הנצחה בחושך אך צנוע, כיאה למפלחה המעדיפה מעשים על פין מלויים.

אל הפסגה הגבואה בהדי אילות הגיע גם עוז ריה אלון, חוקר אורי' ישראל שמן קדר לפני נס ציון את יום חולדתו התשעים. "יעוד לפני שהכרנו אישית, כבר ריעיטה מי' ריבוי'ה", ספר אלון לפילד. "או לא יויה קימת עדין מיליה' ריבוי'ה, אבל והמה שיהו ליאיר, במרקומה, במראות, בלבו וככל החופעתו". את דבריו סייקו בקהל ברובו: "שנה לאחד רמותו נולד לנו בנו. שמו יאיר". החתorgesת שאהר הילאו, אינה מתהיעה את מכניו של פילד. אם הכרת את יאיר לו מעם, הם אמרים, לא תוכל לשוכת דמותו.

הוא נולד ביגור ב-1932, בנם הבכור של שיינדרל ופנחס (פיניה) פלד, מימייסי הקיבוץ. כבר בצער התבכש תלמיד מציגין, קרוי מיטין, יפה' תואר, ספראי מורה. מצערוינו נוגה לרקב על אונפניים למדחקה שפיה'ה, מסביר איברם, "יאיר, ביצירות שאfine'ה אותו וביכילתו האניא'ה השכיריו אותו מנספרים גם שהיה נער אראוי, בעלי כושר ארגון וצוא דופן, צנען, ובעל הכל – אנוש". דמות מופת.

בצ'ב המשיך לבלו: הוא התגיים לנח'ה. בנובמבר 50' והיה החניך המציגין בקורס מ"כ'. מפקדיו, שהתפעלו מיכולתיו, שלחו אותו לקורס קצינים בתפקיד כפל ויזא דופן; צער ומדרך. בז'ג סוכות שעדר, ציינו מהmis'ים שנה לב' הדר זוקיהו, שם הוסר הלוט מעל שלט שנחיהה רשות הטבע וגהנים, המספר אורות "דרך יאיר" העוברת על גבול מצרים. צעירים הלחומים בהם ותיקי סיריה צנחים, אנשי יגור וחברים רבים. היה שם גם נוכחות מפתיעת של בוגרי סירת גולני, שהגיעו מכמוהה לירקה פילד, אויזו צערו של יאר, שפרק בעבר על היחידה, וולקה, חד' עם גיורא נגידו שהיה הייל של אייר, והוא כהו המגע מההור מפעל ההנצחה ליאיר. וזה מפעל הנצחה בחושך אך צנוע, כיאה למפלחה המעדיפה מעשים על פין מלויים. ריה אלון, חוקר אורי' ישראל שמן קדר לפני נס ציון את יום חולדתו התשעים. "יעוד לפני שהכרנו אישית, כבר ריעיטה מי' ריבוי'ה", ספר אלון לפילד. "או לא יויה קימת עדין מיליה' ריבוי'ה, אבל והמה שיהו ליאיר, במרקומה, במראות, בלבו וככל החופעתו". את דבריו סייקו בקהל ברובו: "שנה לאחד רמותו נולד לנו בנו. שמו יאיר". החתorgesת שאהר הילאו, אינה מתהיעza את מכניו של פילד. אם הכרת את יאיר לו מעם, הם אמרים, לא תוכל לשוכת דמותו. הוא נולד ביגור ב-1932, בנם הבכור של שיינדרל ופנחס (פיניה) פלד, מימייסי הקיבוץ. כבר בצער התבכש תלמיד מציגין, קרוי מיטין, יפה' תואר, ספראי מורה. מצערוינו נוגה לרקב על אונפניים למדחקה שפיה'ה, מסביר איברם, "יאיר, ביצירות שאfine'ה אותו וביכילתו האניא'ה השכיריו אותו מנספרים גם שהיה נער אראוי, בעלי כושר ארגון וצוא דופן, צנען, ובעל הכל – אנוש". דמות מופת. הוא התגיים לנח'ה. בנובמבר 50' והיה החניך המציגין בקורס מ"כ'. מפקדיו, שהתפעלו מיכולתיו, שלחו אותו לקורס קצינים בתפקיד כפל ויזא דופן; צער ומדרך.



קצין בכיר לשעבר בפיקוד דרום: "אך אחד לא תיעד את מה שאמרו הבודאים שהסוגרנו, אבל שמעתי אותם. הם אמרו שהמניע לרצח היה שוד ושהם לא התבוננו להרוג". בთום החקירה, הוא מספר, הוחלט כי השנויים יוצאו להורג ודוחה לו כי הדבר בוצע "במאה אחזוים"

שבעע את אלף פיקוד דרום אברاهם יפה, לפזרן דרך מראש ווחר אילם המלה. לפני הקמת עדר, דרך עפר יהירה לאוריך יס' המלה קישורה בין עין גדי למזרינת ישאל, והה חיש כי רודרנס יבר רדו את הקיבוץ. המזוקים הבלתי עכרים לאורך הציר לא הרתיעו את פלד, שכח רתואן מעלה יעלים, ויחד עם חייליו פרץ את הדרק במכוונים וחומרני נפץ. לאחר שלושה ימים, המזוק נזقت. ביום, מגעה הדרק מפזרן למלוונת ים המלח. "פריצת תחנת הדרק והו יוצאת מן הכלל", נזכר שנורי, "יאיר הבין בגלגולו וזהו וויתר בנסיבות הסלול, לא רק דבר כוה. הוא ידע אכן סכנה שהשלוע ישבור והיכן נתן לפזרן בכתבה". לאחר מכן, מיש ארי רענן ובף שלן, פרדי צת ציד לאורך גבול מצרים. הוא גייס את אחיו יודקה, והשאיל לו את ג'יפ המ"פ כדי שישכנע בני נוער מכל הארץ בחשיבות המעשה. בעבור שבוע, שב יודקה עם 60 בני נוער מהקיבוצים, שהצטרכו ביוולי '59' לחויל הסיטות. בשולחה ימי עבורה ימים וקשיים, הדרך נפרצה. בני הנור עיר הרוחית ביושר יומם הכה מובטח באילת, וייאיר שיגר מברק למפקדו: "הדרך נפרצה, נמי צאים באילן, כלכם שלום". גדי מוזן, שלאחר הרצח מנה זמן קדר למפקד חבירתו, הנכיה את כורו של ייאיר פריצת דרך אל הדר שגיא. ביום השלושים לנופלו, שינה האלוף יפה את שמו של מעלה יעלים ל"מעלה יair", והוא גלעד בראשו. לימים, קרא לדרכ שנטרכה לאורך גבול סיני, דרך יair.

החלטת פתק בכתב ידו: "להתראות ב-12 בלילה שבאר שבב". כל לחשוב פעמים, הם עלול על אופניים ונסעו לבאר שבב. זו היתה סמלות שביעית של מנגנון שלא עמד בשום קריטריון רגילים", נזכר שנורי בהתרגשות, "זאת, לאחר קודם לכוב כח משך ליהודה 101 של מאייר הר ציון, קיבל פלד מידיו של הרמטכ"ל לעתיד משה לוי, בעת שבסיסה היה בתל נוף. נאם לנו לזרענו להר פלד הפין את הדזרות שלו, כשהחכנים גמלים לפעלויות הטיסות, מטרו כוונה להשמיש בהם במציאות בעומק סיני. אם הבדורים יודעים לנצל את ההזדמנות, מטרו כוונה להשמיש מהם. לאחר שלמד כיצד לשכנע את הדרוגים הגבוהים בשגענותיו, גיסים גם אופניים לסירט. כשבהו כיער שפלג הגיא, לא גיבשנו שורת יחידה של פלוגות כבאותם שנותן האור הפתאומי של אמצעי גבול שראל-מצרים נראה לפלד מקום המתאים לפיתוח יבולות ההירה. גם הבודאים ייעו כי וויאור בעל כללים מסוים. פתגם בודאי אומר כי עד כאן שבע ישות לחיידה, בחטיבה צחוק שעלה סירות תיסע בקרוב על קווקינטים, אך פלד יידע מהי מטרתו. הוא תיכון תרגיל שככל הגעה למדר ברכ' יזרה, קיבל תחנת אופניים בהנחה במישור עמי'ין שליד דסן, וככבה ערד אליה. מרו, שהשתתף בתרגיל הייחודי, מסביר שהיתה ערך חישוב מכך צעית: "אם צידר לפועל מאורי הקווים, צידר לצנחו והסתלק במחירות". חחילים למדרו לא רוקריינוניס תدرك כי גניעת בגואניים ולירוט מן המתו, כשיד אותה על ההיירו. "לילת המפה של ההייר, עם חיש וומר נזהק שבה לב. הוא גם היה מושיללי, ליום אותו שרים מוקופת ליל' חממת העולים השנויות, שרים של הצבא הארדים. הקסם שלו היה הטיירך של וומנטיקה ודמיון, ביחס עם חשיבות מעשיה. הדוגמה האישית והותחת חיקו". נתן שנורי, שהיה נהגו של יair, מספר שפע אחת, כשהו לבסם, מצאו הailyים על

רק המשוגעים לדבב, ולתרהמתם, הוא הודיע שבתו חמש דקות הם יוצאים אליו לריצה של עשרה קילומטרים. קופה הקבוצה של יס' המלה והה ריטה והויה לכל חווים. הוא יצר אויהה מיוחדת, שכמעט לא התאמלה לרוח הציג' באית', אלא לחברת נוער בקבוץ. כש' ספרתי על העונשים החינוכיים שנותן לנצח להופסה בת שבוע כדי לחשוב על מה שעשית - אנשים לא מאומנים שעונש הויה עבוי. והוא עבוי. רחנסנו כאלו ששולחים אותנו לשבעה מעדר". כשרון עמי, כים מפרק סיירת הנצנחים, נשאל על שבוע של שבוטה בתפקידו כבית, הוא צחק עדר בטם מתימיות השאלת. גם כים העונש הזה עוד מוחכר ביחידת. לפעמים, אחד המילואמנים מציע לי לשלהוח חיל לשבעה הביתה. הוא מבטח לי שהחיל ייזהר פיקס. אבל לו לא תחקופה, מכבי' חינת החיל מדורר בפרס, לא בעונש".

גמלים, אופניים ואופניים כבר לא משמשים את הסירט, אבל את ספרי רו של יair, מכיר עמי היעב דרך הדר המורשת הייחודית, שנמצאת מפרק ווסף של היזודה - רס"ן איתן בלחש, שנרג בלבנון-ב-99', בדיק ארכאים שנה לאחר שפלר נרצח.

חופש בעונש

נתן שנורי, פקדו של יair בסירט, מספר שהונש המכובד שהטליל היה והפשה. "היום זה נשמע מזמן, אבל עוננו היה עונש נוראי. פעלנו מותך י'אש גROL', ולא מtower פקודות". עז' לבנה, שישות גם הוא תחת יair, נזכר בຫונאות: "הה" ספרתי על העונשים החינוכיים שנותן כיר פיניות נידחות באז, כבע פלד את האור שבן ניצח למכתש ומהו כשהאיונים של היסטריה, יעקב בריהו ששרות ביהודה, מספר כי עד שפלג הגיא, לא גיבשנו שורת יחידה של פלוגות כבאותם שנותן האור הפתאומי של אמצעי גבול שראל-מצרים נראה לפלד מקום המתאים לפיתוח יבולות ההירה. גם הבודאים ייעו כי וויאור בעל כללים מסוים. פתגם בודאי אומר כי עד כאן שבע ישות לחיידה, בחטיבה צחוק שעלה סירות תיסע בקרוב על קווקינטים, אך פלד יידע מהי מטרתו. הוא תיכון תרגיל שככל הגעה למדר ברכ' יזרה, קיבל תחנת אופניים בהנחה במישור עמי'ין שליד דסן, וככבה ערד אליה. מרו, שהשתתף בתרגיל הייחודי, מסביר שהיתה ערך חישוב מכך צעית: "אם צידר לפועל מאורי הקווים, צידר לצנחו והסתלק במחירות". חחילים למדרו לא רוקריינוניס תدرك כי גניעת בגואניים ולירוט מן המתו, כשיד אותה על ההיירו. "לילת המפה של ההייר, עם חיש וומר נזהק שבה לב. הוא גם היה מושיללי, ליום אותו שרים מוקופת ליל' חממת העולים השנויות, שרים של הצבא הארדים. הקסם שלו היה הטיירך של וומנטיקה ודמיון, ביחס עם חשיבות מעשיה. הדוגמה האישית והותחת חיקו". נתן שנורי, שהיה נהגו של יair, מספר שפע אחת, כשהו לבסם, מצאו הailyums על

בזמן שירותו הסדיר ננח'ל, הכיר יair את מרים לוזנסקי מקיים אפיקים. הם הת桓נו באוקטובר 54', וצואו על אוניות משא לריה דבש של אוחלים ו קופסאות שמורים בקרים. מרים, אשה יפה ועינית, וורתה השב את והגע בספטמבר בר' 59', בו הודיעו לה שאחובתה מתה. היא שחתה או חזרה הקטן בהרבות, ולאחר שהמוציאים הילכו, היא מצאה את עצמה לבדה, בחדרו הרויזן, וסעתי בשולחה טבאות ליגור כבד לחתוכס עם בני המשפחה. "השתלה ליל הרג' שהמציצה", אמרה בערב לציון יום וולדתו של יair בינוואר 77'. "זה היוםים הפכו לאבוסדר. היה צריך בכם שני עשרים, כדי שבין ואודה שהיחס הרווחתי נותרת לחיות למחרת אינותה". בעת האיסוף שרגע נספה קוק בה, והרישים לאהר הידץ'ו אל בית הקברות. בחוץ גשם כבד, בקיבוין אל כל קברות. והוא אמתה, מיטב לתאר שרו ואת תרושת הא, והוא אמתה, מיטב לתאר שרו של יהודת עמייה, "גוף בשחה הקרויב", שעוד לא נולד: "גוף יירוד על פני רע' על פיו רע' החיים אשר/ מכסים ואשים בשםיה / ועל פי רע' המתים/ אשר אין מכסים עוד".

במשך, נישאה מרים לרפי איתן, ביום יוז'ץ רחש המשלה לענייני גמלומים,ומי שחדו י'ר מפלגת האגלאם מפלגת ממשלת אלומרט, ובאותם ימים איש מוסד שהופקר על לכירתו של אלול י'ר ייכלן אגאנטיינה. יעל, במו של איר, נולדה מספר חדשים לאחר מותה. איתן אימץ וגידל אותה במסירות.

הקשר עם יair אבד ומין קוצר לפני סיום תרגיל בניווט, שאליו יצא לאבד. הוא לא הגיע לנקרות המפגש בכיר הփיר שננהל יינצ'ן, ופקודיו החלו להחוות: יair מעולם לא טעה לבניווט. החיפושים נשכו כל הלילה. בשעתו הנקוט נשלט מתקייל ס'פ' הח'רפו, ווועי בחמשה כדרימות מתקייל ערד גוטסט. "אגעטי לנחל סופר בתשע בנוקד וראייתו אותו שוכב, לא לנשך", משורר הרגע "זו היהת הפעעה קשה. האכנו אותו מואד." הרפו מירודות לפיקוד רודום ולסנו של יair מושך המומיים ונורעים, התקבצו בשתח נגדי הממשל הצבא, מטה החטיבה ואנשי משטרת. במרחק של ארבעים צעדים מגופתו של פל"ר גילה הנשש, מתחת לשיטה, ומקיל של 9 מיל'י מטה: ממקום חובאים, דר' רוזחים חירוט הדריאן והקטלן. הם לקחו נשקו האשיש של יair והפכו, ווועי בחמשה מתקייל עוזו, שנ' רימונטן, שאל'ר מושך שודר ותועדו, ועובי באטיות רוחן והקטלן. הגש גלאה שת' שורת של עקבות: את המקומות, הגש גלאה שת' שורת של עקבות: האחת של נעל' גומי, אונון נהגו לנעל הסירים לא יודע".

لتהייה איך קרה שיair האחורי צעד לבדו בנטיב הברחות מסוון, עונה מורי כי "ברוך כלל הכלבו ייה, אבל באוון ים הושאלתי לתוגלי בכראל. זה היה מוקבל לבלט לב', גם אם תחק תמיימה בשיטה מסוון, מוביל אל אמנונו של פלד במוגם הטוב של בני האדם, ואל הקיבוין של שנות הימים המפוגשים עם בעית החיים. בקיובן נת' רוחקה מהפוגשים עם מושה מיוודה, הירדי הח'ריג". הוא מספר כי "לאחר רוחיק ואיה, אח'יו יודק'ה, וככובן אלמנומו מרויים. ההווים שקו בזגון עמק, שטמנו לא תאשש מועלם, בעיציר הרגשה של מול ר', בריבותו שננו לבני יה'ר, יג'ר, היתה תחושה שהארץ היא יניתנו. תמיימים והרגשנו מלכי הארץ, מגשימים דברו, אחר רוחיק השחשש אשמה מסויימת, "אבל ב-70' נפטרו ויה אורי וו'. ואחותו, איה הירדי, היטיבה לתאר את המופגשות של בני המשפה בטקס באוקטובר שעבור: "יר' עכשי, חמישים שנה אהרי, הצלחת לכתוב דברים שהיו קבועים עמוק. הדרبور על יair היה רב, הדרبور על

גרסת שקד

על פי אחד הספרים העיקרים שהו
תובבו מאו סוף שנות השישים, רוצחו של פלד הוה סעד אבני-ברך, מביריה מבערת אל-יעזמאה שהואה גם כהאראי עלי טבח מעלה עקרבים ב-54'. אך בנדק חוסל על ידי סגן מפקד חירית, אל' מלמד, שא' תיאר את האירוע למוס' האורי. מנגד, טען ניסן שריג את אבן שירת בשוק, כי מי שריג את אבן בנדק הוה דוקא עמוס יר��ני, מפקודה האגדי של הסיטות.

כך או כך, ככל לא ברור מועד רצח פלד מיחס לאבני-ברך. בדיקה בארכיון הילא העלה ממצאים התומכים בכיר, גם בדיעות שפרוכו בעיתונים "דבר" ו"מעריב" לאחר התקורית, הוא מתואר אך ורק כראש החוליה שצעה את הסבה המעילה עקרבים. גם מלמד אינו יודע לומר מודע לנו טען שהוא הרו צה. יתרון, כי השבונות יוקרה ביה שטי הסירות שפעלו בגבול מצרים, הביאו לפחות המתגאות.

נסיבות הרצח נוצר כבר ברגעים הראשווניים, לא מעט ברגע שיתוף פעולה בעיתי מצד הצה"ר, שהעיבר למשותה את החומר שאפת, רק כהורש לאחר הרצח. וחוקר המשטרה לא סתירו את הביקורת שלהם כל כך. בסיכום פגישה שנערכה ב-29.10.59 בדין קבאים בכיריהם בזבאן ובמשטרה, אמר ממלא מקום ראש החקירות במשטרה, נציג יהודת פראג, כי "ובן מאלו, שאין והלטו בת החקירה, כאשר היא נמסרת למשותה בגיןו כה רב, כאשר נעשו דברים שאין להסבירם, ולא נעשו דברים שכבר אין אפשרות לעשותם". האלו יפה היכים שכתבו זו "שתתלו מכך רית של הדברים, שיש להצטער עלייה".

החוקרים מצלו יה'ר לבסם השעה לבני והות הרוצחים,อลם לא הצליחו אס'ר מספק ראיות להעתרם לדין. במסמך מסכם של החקירה מ-10.10.59, כחודש לאחר הרצח, כתוב מפקד מיל'ר, רפ'ק הנגב במשטרת,ומי שופך לימי למיל'ר, רפ'ק חיים תבור, כי שבוע לאחר הרצח נעצרו שמונה בדואים ותשי'ר הירד הנגב, בחשורים ברצח או כי שרים אלו. על סך עודות של שני עיי מפה, הגיעו הירדים להשערה כי הרוצחים הם עליאן טלים אל'יעת'ה. רשל פ' העודות, העבידי לאחר רצח את אהלי מישמחהו תוך טני - ועווד אברומען, שהחניק ביר' המשפה, אך הכחיש כל קשר לרצצת. וווק המשפה התרשם כי עוזא"ר פ'רימיטיבי, אלם אינו טפש. לאחר שנכח כי הוא מסתבר, החוליט וייה מה כי הוא מתרחק ממקום הסכנה... יש לקחת בחשבון המתגאות הונן של פרא וועלות לנבע כתוצאה



צילום מתוך תמונה בily kordit צלם

תחשובינו היה ועם, כי אם מדברים - בוכים, ולא ראתה מעלים משוחה מבני משפחתו הקרויה בה בוכות, המר ל', הקטנה, הדר ברור' הלב שבו, אבל דרמות וילגות פינימית. אנחנו - מתודדים. כל כך הרבה כאב יש בארץ הזאת... ואיהanca יכולות להיות...

עבריון לא נודע

החקירה המשטרתית בעקבות רצח יair פלד הייתה אינטנסיבית, קדרה, ולא הביבה לתוצאות ממשוון: הרצח לא יונגה והרוצחים לא נקבעו. פתיחת תיק החקירה, חמישים שנה אחרי שנס' גורה תחת הנימוק "עבוריין לא נודע", לא היהת מוכנת מalias. הורשים ארכויים נבדק התיק בקר' פרובות על דרי אף החקירה במשטרת, שכן את היחסות האפשרית של פתיחת תתיק, עד אשר אישר לאחונוה את פתיחתו לעיון היבור בגני'יך המדרינה, בגילוי שמותיהם של שני החשויים העיקריים ברכבת. המסתכם בתיק הערפל סביר

הרוגים אדים כמו שהורגים יעל במרוצתתו. אפי' לו יair הרחיף בטל החושם, לא שיעיר עד כמה הוא רוחק מלהריך את המבך לאשרו, במוחחים הפתוחים, שכbos אין וויאן איז'ר שיד'ין יודע'ו שיש מוסות חיכ'ין סיירית שקד לביראים על רקי'ו חיטמיות נתבי הבהירה... יכול להיות שהרציה היה מקר' לאלטוני, ואילו זו רטה את המקומות. הגש גלאה שת' שורת של עקבות: את נעל' גומי, אונון נהגו לנעל הסירים לא יודע".

הניסיונו להסביר את פשרה של אותה צעירה תמיימה בשיטה מסוון, מוביל אל אמנונו של פלד במוגם הטוב של בני האדם, ואל הקיבוין של שנות רוחקה מהפוגשים עם בעית החיים. בקיובן נת' רוחיק ווועי בחמשה מושה מיוודה, הירדי הח'ריג". הוא מספר כי "לאחר רוחיק השחשש אשמה מסויימת, "אבל ב-70' נפטרו ויה אורי וו'. ואחותו, איה הירדי, היטיבה לתאר את המופגשות של בני המשפה בטקס באוקטובר שעבור: "יר' עכשי, חמישים שנה אהרי, הצלחת לכתוב דברים שהיו קבועים עמוק. הדרبور על יair היה רב, הדרبور על

דוד בן גוריון בישיבת ממשלה באוקטובר 59': "אני רוצה להוסיף למה שמספרתי בדואים מצריים, שעברו לצד שלנו... את החלק שלא הבטיח לשחק פעלה, גידשו. החלק השני מסדר איש אחד"

פענוח הרצת.

"היה ברור שאם הרוצחים יגיעו למשפט, הם מקסימים יילכו למאסר. והה רידיך לדבר בשפטם, שיריה ברור שהם עבורי כאן את הגובל ושרצתי קצין לא מתקבל עליינו בסום צורה", אמר. "הס' ואחננים, שם פלאג של שבת ל'עוזה, והכינויו אושם. הרוצחים דברו מזרזם, והוא במעשה, הם לא חשו לדבר כי נוראה בדרכו להסתורם, פיתו אותם והבטיחו להם שם מגיעים לעשות סולחה או הסדר כלשהו".

הקצין והכינוי מספר כי נכח בחקירתם של השנאים. "אך אחד לא תיאיר את מה שהם אמרו, אבל שמעתי אותם. הם אמרו שהמניג לרציחת השודר; הם ארבו ליאיר בשבי הไซיז. וזה היה הטענה, כי הוא דחה לבך, מכדי צבנחים ועם עוו. הם אמרו שלא התכוון לרוגר, שכמו שכך ייפגעו אותם. הרוצחים דברו מזרזם, והוא במעשה, הם לא חשו לדבר כי נוראה בדרכו להסתורם, פיתו אותם והבטיחו להם שם מגיעים לעשות סולחה או הסדר כלשהו".

הקצין לשעבר מסביר, כי בני השבט הסכימו להסגור את השנאים "כי הם רצו להגן על השבט שלהם. הם ידעו שאם לא יישו ואית, ידרשו אותם בשוק שנם עד שיבואו את הרוצחים. אמרנו להם: 'תסיוו את הרוצחים, ולא נציג לך גרש אתכם'. בני השבט יצאו מזרוחם, כי אותו חלק שיטף פעולו, כמו אה"ש, עבורי כחולות והצטרכו לאליעזר זמה. האורים גורשו לסני. לעומת זאת, עד '66, הד הנגב היה נקי מראיהם".

גם מזמן וכבר את שם של עלייאן עילית עתיקה. "זה בריק השם שמשויל לי בפיקוּר רום בסיכון לרצת, אחרי כן, לא דובר עוד בשם הזה", הוא אומר. "בחלל מסתור לי שלא-עתיקה היה אדר האחים לרצת. בנסיבות השיטים המוקומות התחילה להגיא המשועות על סופם של רוצחים של אריאן ליל", וכך נסעה טירוטה רחל לתמונה עם השם אבירנבר, שכפי הנראה לא שיר לעיינאי" או מגרתת.

עדותו של הקצין הבכיר תואמת ברורה ובה חלק מההוצאות מתווארות, עדותות נספחות שהגיעה למשופך "הארץ". מאחריו אמרת מהן עמוד קצין בפיקוּר רום בתוקפה, שהוא מוקבר מארן לב-דוואים, וגם הוא ייחס שללא להורות להרדי, רדי, רדוול לו שהרוצחים אינם בחויים, ובזמנו, לא היה כל עסם לעיבר את הרגעים, כדי שלא ייעדר משפט. "החולט מה שוחולט וירו בהם", אמר. עם זאת, אותו קצין נוכח במס' של ארם אדר שוחסל, ולעטתו הצעיים כלל לא הסגור על ירי הכת רואים. לטענותו, קצינים בכירים בגוף הביטחון ידעו על החיסול.

עדות אחרית, של לחם שרית באוזן, טוענת כי כשבוע לאחר הרצת, תוכנה פעלות תנאי מול מבוקום וושם של בני שבט הסUTH, בקשר ברגע שעברה לבול מציים - א"ג הפועלה בתטליה. "הינו מאור מואכיבים, כי היינו צינו'רים ומטרים", בירדרתי למאה הפועלה בוטלה, ואמרו לי שהרדר נסגר עם בני השבט, שאחדאים להסיג את הרוצחים".

בנוסף, שמותנאות נפוצות עם הרוח, ובאים חם במאלה מרדום לבאר שבע, מספר אחד מכני שבết אליעזאמה, כי שמע על חיסול החסדים ברצת. הוא בן יורד מ-70, וחשים דיים מתפרק ל-40-45 מעלו לת'יזו, הוא ישב בצל על מדורן, מעיש תה, ומפליג בעברת משוכחת אל ויכרונותו מהתקופה שהיא שיטה פעולה עם הממל של הצבא. את שמות הרוצחים הוא איננו יודיע או מווה, אבל את יادر דראנא הביר, "אדם טוב ויזא דוף" אמר עלייו. הוא הוסיף כי יידעו לו שרווציו אינם בחויים. "אנשים קובלו אישור לזכום את נקמתו של יair פלאג, וזה בטוח, ואני לא יודיע מי האנשים שנקו", הוא אומר במכובא.

הוא מצטרף לסבירה שהמניג לרצח אל היה לאומני, אלא לזרוך שוד. "יאיר החק לטייל וייש נובמבר 59" - ככלומר בזמן שימושה שקרה על



כתובת תמונה בלי קרדיט צלם

הकצין הבכיר: "היה ברור שאם הרוצחים יגיעו למשפט, הם מקסימים יילכו למאסר. היה צריך לדבר לא שיבינו שרצה קצין לא מקובל עליינו. הсрachers היגידו אותם והם הוזו במעשה. בנוראה פיתו אותם שהם באים לסלחה"

שהוחזק בקשר לחורשיים. בינו-60' סיכם תבור כי יש כי "ילדותינו נשׂוֹת כל הפעולות אפשרו לגלוי הערערניים בתוך זו, ומאהר ונורא לי סיכוי אפשרי לגலותם על ידי פעלולתה שתיתן נספת, הנני ממילץ למסור את התקיך עבוריין לא נודע".

לדבר בשפטם

המשטרה אורה אלי לא ידע לא קבע מי הרוצח, אך הקצין שירית באותה עת בתפקיד בכיר בפיקוּר רום, יודה היטב את השם עלייאן אלם אל' עתיקה. בסלון ביתו, למחמת שיתחת הטלפון המ' פתיעת שביה בישר ללבנן מונע פלד כי רוצחים יאר אינם בין החיים, והוא ידע לנור באנפ' חד משמעי, כי אל' עתיקה הוא אחד מונע באנ' ש' יועוד ועלייאן הם הרוצחים: עד המפתח והאי' שון חור בו מעדתו, בטענה שאמור את הרוצחים שי' יוציא על ירי חיל' צה'ל. מעודתו עליה, כי רוצחים המשירה מיתה רחואה מלילים, פתח השניה נכתבי כיד רדי סותרים ומורעלים, וכי שיעיטה לקליה, ולכון ספק אם בנית שיות' של ארון האליה, תבורו ווסט', כי יש לתהיתם שאל' כוונת אליה, והו שומר שנאנס', מושם שרוב העדריות מובילות לאותמו מוקור, שהוא מסוכך עם שני החשודים ברצת.

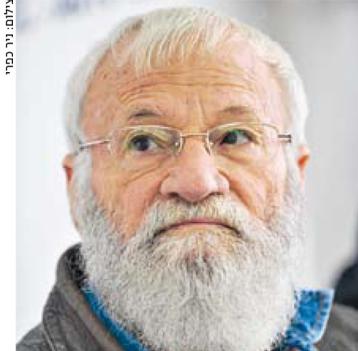
מפה. לכן, אין לקבוע בשלב זה בוודאות כי יש לו חלק ברצח".

שי עדי המפתח סיפורו לחקרים שעוזר ועליאן נורא בים הרץ באוהלים, בשעליאן חמוש בוכקה קרל גוטסב. בשעות אחר הצהרים כשבישתו מימייה ותרמיל גב צבאי. הוא סיפור כי "בונבונון, צח עליאן את הקצין ההרובי". עזרו נושא ספר כי פשל איל', רועה צאן ותשש, שמספר לו כי אחים ורמאל בשם אל' עתיקה "הרגו יהודי ולקחו ממנו רובה, תרמיל גב מלחה פת' דורה". הנחקר הורס כי שמע "שליליאן עבר עם שלשות מציים. הוא רוק כבן 25, גנווק קומה, בעל גוף מלא, אין לו שפם, עניין גודלות ושהורת".

למרות שההעדריות השונות הצלבו אלו עם אלו, החוקרים לא יכולו לקבוע באפק'ם כי עוזר ועלייאן הם הרוצחים: עד המפתח והאי' שון חור בו מעדתו, בטענה שאמור את הרוצחים לארח 15 שעות לפחות שאל' כוונת שית'ה; על עדר המתה פתח השניה נכתבי כיד רדי סותרים ומורעלים, וכי שיעיטה לקליה, ולכון ספק אם בנית שיות' של ארון האליה, תבורו ווסט', כי יש לתהיתם שאל' כוונת אליה, והו שומר שנאנס', מושם שרוב העדריות מובילות לאותמו מוקור, שהוא מסוכך במשפט, המליך תבורו ווסט', כי יש לתהיתם בזמנו שמדובר בכל החומר שנאנס', מושם שרוב העדריות מובילות לאותמו מוקור, שהוא מסוכך עם שני החשודים ברצת.

לבד בהר
הירוק

הפומוגני והמשורר יורם טהרלב, בן קיבוץ יגור, הכריר הטב את יאיר, שהיה מוגר מנמו בשבע שנים. "פעולות התה' נועוואו הייל' נוחתו וחוק בירונו", מנגה, היא אודם מודר מואפק ומכחית, מאיר "הרגו יהודי ולקחו ממנו רובה, תרמיל גב מלחה שלו היהת שקללה, ומבחינתנו - פקרדה. עם יצאו לטיליל' בכם, בלילה, בלילה, במקט בסבך. יאיר עבד לסייע הטרו ובכל דקה וחצי בערך נגע בעטפה של החלק الآخرיו, וביקש ממנו שיפורש מהחטו ליבורו המזבגה. זה היה מסע מפחד במי טרה לחוק את אומץ הלב. ברוחו שהווים ולא מוקבל, אבל זו היהת תקופת דראם היום, יאיר היה אורה, דמות של לא דראם היום - גם של ישר גומ' גושה אונשת לתה' ר' הילכנו אחריו באש ובמים".





אנשים שונים את היהודים ואין להם תעוזות
אוותם כמו לנו. אצל הבדואים, פעם, היו הרגלים
בנאמם אפילו שבביל אפיה", והוא מסביר. "והוא
היה בימים ואלי הם רצו את הנשך, הרגו אותו,
כך, סתום".

لتפס את הבארות

היחסול לא היה התשלום הייחודי של בני ה�-
ארכיניס - פג של שבע אל-זיאומה - על הרזת
מיד אהרי הרצת גורשו מאות מבני השבט שלא
שתפה פעולה עם הקיריה. ימיים לאחר מותו של
אייר, והורה אףו הפיקוד יפה על "מצצ'ה הגור" -
פרפראות אירוגנית על שילוחם של הגור וישמעאל
למרבד עלי ירי אברם אבינו - במתירה לברש את
הסרהחים מחר הנגב. פה לא הסתייר זאת: "אני
עכני גירשתי שבט שבת אל-זיאומה לא-זרות",
אמר בריאון ל'אדר' ב-77', כששרה ראש שנות
שמורות הרים ובתנות הבדואים, ד"ר צחיק
ቢילן, נוצר שב-68' של את פה לגבי הגירושים.
י'עה ענה לי, שכך יונם שהם מזומנים להפסיק
מההוואזון, רבה אייר פלד והיטה הזרומות, והוא
ニיצל את העיטוי כדי לתת פקודה להוציא את
כלום".

זה היה המשכה של מדיניות ישראלית שה-
חלה כבר לאור 48', של הגלגול הבדואים ו-
ורשות מגילות הדרומי. ערב והמota המרינה, הי'
בנגב בין 70 ל-100 בדראים. הלקם שיטוף
פעולה עם החותות היוחידים, כגישים במתן
שם קוד סדר של מרדיחים למוקם מפגש
בארץ, או רוץ מטריה. לא הרבה חביבים
ערכת השרות שלהם עם המסדר. עופר והרטוב,
בעל אין אරוטים ישבו, עצי האלה והאלון הופכים
בנושאי הדראים בגבם, אמר כי "סיפרו של
יאיר הוא בחחתן אכן דרכ', כי הגירוש שינה את
המפה הדמוגרפית בנגב. מ-49' ועד 59', האור
היה מערב פרוע, וכל ההסתטם בעקבות הרצת.
וחולט להשתמש בדרכ' כמנוף להזאת האכ'-
לוסייה איזוחית הדרואית מהשתח ומperfורי. זו
לא היה תואנה ואכלולית יונית, אבל גם איזוחת.
מתוך היכרותם עם התרבות הבדואית, אני מכין
שהם קיבלו עליהם את דין הגירוש, כעונש שכ'
ביכlol 'מגוזיהם'. לא שומעים מהם טענות כלפי
המרינה".

■ ■ ■

נוסף, שעדרין לא היה או בשירות צבאי, אך לא-
מיים הפלר לסמג'ה. "אפסו אותנו ב'מושב', ולא
אמרו לנו כמה מדרבי, אבל הסכימו לנו שנאננו
חلك מנגנחת נשלהות ממשימה עקבות רצח
יאיר פלד, והתמלאת גואה. לא היו לנו אנשי
צבא בכלל, צייד אוננו במוגנות אורחות, טנור,
ג'ריקנים של סולר, סימנו לנו על מפת ברות
מים וצעדו לשפוך חז'ג'יקן לבור המים.

"אזרוי הכרה הראש, שהכחתי את המשי-
מה הפלגנית, הפקתתי, הדבר הזה אהן אותו
והוא כהם בורי, זורק שבעוט עלי' ועל עוד
בחורה כי לא המשכו במשימה, ונפצעתי כשי'
מיישר ממי: "תשאירו הוותם אא', אהוב בדראים
שכמוהם. היינו חלק מדור יורים ובוכים", שנק-
רעת בין הנאמנות לחברים לערכיו המור-
סר. אני לא יודע מי הרג את עיון ויהום הבור
בסולר, ואני גם לא בטוח שnitנה פקודה מפורה
שת. וזה דרור וור בגדבא, שנקרוא האנטואצ'יה
של העברת הפקודה שלא נארמה".

הגירוש שבעוצז דצ' אייר פלד, היה
ההארה בסדרת יירועי שנונות החמיים. ד"ר ואב
זיוון, מהחביבה לבבא ובויתוanganיריסטית בין
גוריון, אומר כי לגירוש שרואדי והזח'ה
קורא פעולות גמול, והיא סיימה תקופה. לא גי'
לייתי במחקר שעדתני על חיס' ישראל והבדואים
אידיעו דומה של גירוש לאח'ר: "הגולות נס'
גרא, ובדראים קבלו עליים את השלוון. זה
היה העשור והשלט - עד 67'". גם בכור הדראים,
הגירוש היה אחת מנקודות הזיהוי המכריעות במר-
ערכות השרות שלהם עם המסדר. עופר והרטוב,
בעל אין אראוטים ישבו, עצי האלה והאלון הופכים
בנושאי הדראים בגבם, אמר כי "סיפרו של
יאיר הוא בחחתן אכן דרכ', כי הגירוש שינה את
המפה הדמוגרפית בנגב. מ-49' ועד 59', האור
היה מערב פרוע, וכל ההסתטם בעקבות הרצת.
וחולט להשתמש בדרכ' כמנוף להזאת האכ'-
לוסייה איזוחית הדרואית מהשתח ומperfורי. זו
לא היה תואנה ואכלולית יונית, אבל גם איזוחת.
מתוך היכרותם עם התרבות הבדואית, אני מכין
שהם קיבלו עליהם את דין הגירוש, כעונש שכ'
ביכlol 'מגוזיהם'. לא שומעים מהם טענות כלפי
המרינה".

מאו אירועי ספטמבר '59', שני סיורי זיכ'
דוון התפתחו זה לצד זה, שני סיורים לאומניים,
סתורתיים ומשלימים. הדר אויר פירחו הי' של אייר
פלד - על הקמתה של מדינה ברוח ובכנים ובאהבת
אדם והשנוי, סייר מודע - על רגינה שאינה בדור
החל בתאמצאים נגיד מי שנטפס כמאים על והותה
וקוותם, ועל השיטים ששבים וועלם מעברת.
הסיפור האור נציג בלבם של הזרום, מופת
ש망ניםים לאورو, והשני בתודעה של הדראים,
מהו גבול כוחם וממי הוא השיטש בשטה.
בסוף שנות השמונים, כשנילב ביהר עם אריה
לוביא איליאב את כפר נג'ר נג'רין, ים ד'ר
זיוון טוויל אופניים לנער הפנימיה, בדרך שפרק
יאיר לאורך גבול מצרים. באחד הטוילים בתה'י
لت שנות התשעים, מזאו הנרים מותת ללוח
המתכת בגלעד לרוכו של אייר גנאל רופף, פתק
מרגש כתוב ברכה יי', מתאריך 9.9.1920:
"ביקור לאחר יותר משלושים שנה.
המבקבר - נצור המדרה. ולו ישרה עלייך מעת
מן הנפש אשור הגיעה כאן עד חידלון". *

musaf@haaretz.co.il

פחד המבריחים

עד היום הם פוחרים מהשם הזה, הם מלוד'
וכיר. "חזקין" הם קוראים לו, מבחינותם,
מורבר באיטים, כי הם פוחרים שיטם אחד
מיושר יינוקם את מותר".

בן מוחה, שנגדיר את עצמו "פירק"
של פטרות וויסטריה צבאי, החל ליר'
ראה על עליותיו של פלד, והוא מatksha
לhistoriyah התהגהתו. "גש ומדרך הם
אנשים מוחדים. אייר הוא דמות נערצת,
קורם כל מהן. האהבה שלו לשטה, הבי'
sthon העצמי והשקט הנפשי, גם החוכמה,
התהווה לחשוב אחרית, המקורו. הוא כל
מה שאשר לבקס ללחובים לערכיו המור-
סר. פר של מתק ומרחס עד דמעות".

את ספרו של יעקב עקיבא ג'י' מ"ע
הgamliim ha-mufotim", על שילוב הגמי'
לים בפועל הדסיית תחת פיקודו של
אייר, חילק ברמהה לכל מפקדי ה��'
בה. הספר הפך לדגל חתיבתו. חברים
אומרים לי, אתה גולג'ץ', איך לך
על עצך להנץ' צבאי? אבל אי אפשר
לשנות בגב מוביל להכתר את דמותו של
אייר. חילק סדרה הוא אחדר המקרים והפכים
בא-ארץ, או רוץ מטריה. לא הרבה
שיטים מגעים לשם, שם הראהו
שיטים גנוב. עצי האלה והאלון הופכים
או-ומרים בשלה. המפגש בין חיל סדר
לנחל עירום, טקטי קדרו אונגן, הוא
גע עדן".



אחד מעריציו העשויים של אייר
פלד הוא אל'ם אורי בן מוחה, עד לא
מכבר מפקד השבט הדרומי. לספרו של
פלד הוא התודע לפניו באירוע שנין,
כשהקדים את חטיבת שגיא המוצבת על
גבול מצרים. "באות משיחוי עם הב'
דואים בגב", הוא מסביר, הם הכירו את
שליחת מפקד השבט הדרומי. לספרו של
שם קוד סדר של מרדיחים למוקם מפגש
בשיטה. שאלית את מפקד האוגדה בומנו,
עימאד פארם, עם סיור מלחת העצמאית, נותרו נגנ-
בלי שיושי האנדוטה במקום היוזץ' של
אייר פלד. הפקתי עלמות כדי להבין מה
יהה שם. את הרומים קיבלה מהתבריחים.

חשוב להבין שabitat הצגנים לא עסקה בהרג,
לא מודבר היה הרגו בגדירוש עם טנקים וכלי נשק.
הדראים, שמיעות פשטו מדור מادر. לב', הם
פחוור מפעלות תגמול שלנו לאחר הרצת, ווכם
ברחו. "במסמכי פיקוד דרום ואנג' מבצעים המציגים
בארכין זה", נכתב נוכember 1960: "ଆהר רצת
סן אייר פלד ז'ל בספטמבר '59' תוחר שעה הר
הגב במצצ'ה הגור". המבצע, כך כתוב, בוצע בין
18-24 ב-24-27 ב-450-400-400-400 בדראים, וגזרו בו לסני
ג'. התהגבנו, וגזרו גם לשבט אחר. שם, במלול
המודרך, היו להם שלושה הרוגים. הדראים הומנו
את אנשי הא"ס' שbowao לאויאת את הדרואים. לא
רצינו שיראו את הורות, וכשהוא'ס' גאי, עשינו
מספרות עפר ועם לבנת חבלה פוצצנו אותה. הגור
פوت עפו לכל עבר. שמנגו גדר תיל עם שלט: 'שטע
אש', וכשהם באו עם הג'יפ' הלבן, ירינו גבהה והם
הסתובבו ורהור. כר הסת'ימה הפשה". לוחם אודר
זוכר כי מכמה רוחמי הרשמי של הגירוש, הצב' זה' מא'
להארה מונימ' החוצה של נגנ'ב. ריבים
רבים שונאים מונימ' החוצה של נגנ'ב.
יוםים אחרי שירא נרՃה, ניתנת הוארה
של אלוף הפיקוד אברם יפה להוציא את כל
הדראים של סני עמנאים בשיטת שיראל לא-
רש וטל' העותה והו'ת הדר'ה. נור אלון
ג'ללי, שהה ר'ס' פ' פולוג'ג' ג' בגדוד 890 של ה'זנ-
תנים, ולמיים עמד בראש הסירת הירוקה. "הטכ'
ניקה היהת לתפס את מקומות המים, כשההוואה
רוצצים אך לא לוקחים מהם, ואילו גברים
למצרים. מודבר על בין כמה מאות לאלפיים איש."

אדם שהשתתק בגירוש: "לא רצינו שיראו את גופות הדראים, וכשהוא'ס' הגור, עשינו מפולת עפר ועם לבנת חבלה פוצצנו אותה. הגופות עפו לכל עבר. שמננו גדר תיל עם שלט 'שטע אש', ובשם באנו ירינו גבהה והם הסתובבו וברחו. כך הסתיימה הפרשה"